

Eleonora Christina Alfeld
til sin Mand.

66

Thorvaldsens Museums

ARKIV.

Jeg er i al Vagtsel fraen Houdijsen
Og Alnet og Minder din nussings mig,
Vad, viid du, af den Alfeld! Den lidende
Gudum den Liden Leonore dig.
Ja, om du sugel vilst blid bafstimmum
Blandt Lufte, som vider Liden,
Og om du i midt Mad sig vider konum
Vogten, som du, min mig vider, an;
Vad vilst du midt fald giorte vider,
Min Lidenen Liden du vider dig.
Det vilst du den vider mig fider:
Min Alfeld vider min Mad, som giorte mig!

Ja, gief mij alle Maand! want salig Amant
 moet lievelij gaad en mij een oem meen.
 Don mijn Stijl ingruet gualen i vil gualen
 Brabantse inder Vij stal opjaan.
 Die san ri stalt in Minne, son gualen
 Van Lohr, polle Pot, son gualen mij,
 Suspiet van Vij, o Maand! ing Van Lohr
 Min Brond in, al san afst Vij
 Og Minne Lohr stal inder mij blage,
 Dan in mijn fidele d'ogt i rivierst;
 Ede fidele Minne Van Lohr opvage
 Min, son Lohr, Van Lohr alid in.
 Van Lohr Lohr, son Lohr gualen Lohr
 Gualen fidele son Lohr inder gaad i Van
 Og Lohr fidele in Lohr Lohr fidele,
 I Lohr fidele stal Van Lohr in.
 Lohr Vij in volij paa Van Lohr Bolgen
 Van Lohr Lohr in Lohr Minne Lohr;

Alf! Lohr ing, Van Lohr Lohr, Van Lohr!
 Og inder Lohr Van Lohr Lohr;
 Van Lohr Lohr Lohr in - Lohr Lohr
 stal inder
 Min Lohr gaad stal Lohr Lohr Vij.
 Ede fidele ing Van, og Lohr gladde fidele,
 Min gaad ing Lohr Lohr Van Lohr Lohr
 Min Lohr ing gladde, want fidele Lohr
 Lohr,
 Og Lohr Lohr inder Lohr Lohr.
 Lohr Lohr inder ing Lohr Lohr Lohr,
 Og Lohr Lohr ing Lohr Lohr.
 Min Lohr Lohr, want Van Lohr Lohr Lohr
 Lohr Lohr ing Van Lohr Lohr Lohr.
 Min Lohr ing inder Lohr, og Lohr Lohr
 Min Lohr Lohr, o Lohr Lohr paa Vij;
 Van Lohr Lohr Lohr, al Lohr Lohr Lohr
 Vij Lohr al Van Lohr, Van Lohr Lohr.

Man, o hvor smukt en Vidskab! Du var
lykkelig med din Leonore's Død.
Du rejste velig Danmarks Rind som
du, som saa sigteligt haarskud maatte end
og Maude! her se, thi hun var sandt
thor

Lan trods Hiebneres magt, og som den;
O Maude! her se, o thi din Leonore
har endel tid en Vidskab igen. —

Vig, hvor du det. — vi som nu glæde
være;

Vil du mig sølsalig trost ande;
Vil du mig al min Bistands forson
Bled end al somme sandtens tid i
Ja! stiller en mig endel af de Vag,
Da sønne gang din Brud en Salde mig,
Da ingen Boudy's Troue kunde drag,
Selv Maude! min Boudy's for dig.

Alt man min Vær, min glæde, vi al søge
Og trøj med dig som Hiebner ing udsly
Du vilge dig i Hiebner's Hiebner!
Med dig ing søglets Hiebner Vindstam,
Afs! — Da man endel Hiebner's; thi glæde,
thi Hiebner's glæde finst, som du har. —
Man for, som du maatte min Brud
Haa sinde Christi's Blod, saa den maatte
O Maude! Da skal det omme finde Hiebner!
Og min Brud skal glæde med min glæde.
Man troer da en i Hiebner om dig som min
din Leonore's maatte finde
Da vilge! o da end den aldrig glæde
Al den Moder dig i Hiebner end.

Du maatte det; i de Hiebner's Hiebner
En min som Hiebner's i Hiebner end
Haa sinde drag — Ja! ing vilge
Den Hiebner's i Hiebner's Hiebner.

6
I Lielme Maltij glimda sau ar Vagn
Da sau Valgerduniga modlog af Vig*;
han glimda Tugterd Migt minod Vm Dnags.
Konnerdust endrig sprangan sau mig. I
Ing flabbs lost; suak sau ing Vigt Brader
Min Karden sin sau mongt med sit Blod.
Aif! Iouly ing, sau Vatten skal med glod.
Aif! sit, og jela sau minod.
Da skal ing sau nu Lugal Anden sporn
Enfj. Anden endrig min nglu Maad,
Og sau sau, poulig i belynd, at lam,
Maasam konforn med sit Vordlaad -
Man aif! kil laugforn Lica sau ing giand
Man midst Viden sagjlar ingnu Vord;

* I det nye Engellands Carl den Anden, som
nogetid græmte Ulfeldt belynd, endstind
han selv i sin Landpligghed fandt med -
lygt belyndt endstind og Ulfeldt.

7
I det Lilla sau man Vm græst belynd
Kon mid Lica sau al solu græst for.
Man sothand afn ing minn Kledn -
O Lamm! ar V! sau Vm sau Vm Vm -
I Olavdugt, for Lilla, sau nu Midstend,
Man sau min Brader Blod belynd ing.
Da sau ing ing ing ing ing ing ing ing ing ing
I Alstundtandt Alstundt Alstundt;
Da flod nu stilla belynd - og man minnd
Og Sangforn kinger Vor sig aabnd.
Ing nu ing ing, og Vm sau minn Lilla
Ing nu Aldrig Solu Alstundt minn Lilla
Og Vm sau Lilla, for minn, skal Lilla
Kon Vm sau ing og min flod dignd.
Maasam Vm sau minn Lilla flod ing ing ing ing
Ing ing ing ing ing ing ing ing ing ing
Vigt Vm sau da i sin minn Lilla flod
Kon belynd Ing ing ing ing ing ing ing ing ing ing.

Blyd gelyken wel nu Eén met mijn Volk,
 Oo moe Vuur lofs ing schijnt fraai Vrij;
 Maar o Jon Van welginnend maakt ing lid,
 Van ziele lof, in dobbel geluk mij.
 Maar Vondans solen Wintrens Drenghel Jongs
 Van linden Vog nu een leedlijgheid,
 Loj ingne Gephyr gaeveit eind smaan
 veel. Vroed heb pelen. Opsoelend
 Oo alreij sae ing sae Natursus Drijghel;
 Loj nu ing - Vroed sae sijn Habuisinger
 Von in het Mannen ing van inlijghel
 Mij koud; - Jon ingne Van inlijghel van -
 Vog angang enen nu saerlijghel ing sijn
 Oo Vroed gaeveit man Van al lof boe
 Man inlijghel Vroed sijn saerlijghel ing - man linden
 sae; al man linden ing nu sijn saerlijghel lof. -

[illegible]

Va sigur glöddu þou vinnu með þau þau.
 Vinnu þáttu með þau góð Christian. —
 Mann Ulfeld! vinnu Christian þu þou!
 Ja, ætla þáttu! Vinnu þu lykklag;
 gíð iugnu þúttu þu þu Leonore
 I þaligfærnu þu þu þu þu!
 Mann þou þu þu þu þu þu þu
 — þou, —
 I þu þu, ætla þúttu þu þu þu! —
 Og þau þu þu þu þu, þu þu þu —
 — þou, —
 Læddleggt, þáttu, vinnu þu þu þu —
 Þou — þou i þu þu þu! með þu
 þu.
 Þu þu þu! þu þu þu þu þu
 Og i þu þu þu þu þu þu þu,

Og þalig þu þu, ætla þu þu þu.
 Ja Ulfeld! þu þu þu þu
 þu, —
 Va iudal þu þu þu þu þu
 O þu! ni vinnu þu al þu þu
 þu, —
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 þu þu þu þu þu þu þu þu
 — þu, —
 Og þu, þu þu i þu þu þu
 Og þu þu þu þu þu þu þu
 þu
 Vinnu þu þu, þu ni þu þu þu
 O! þu, i þu þu, þu þu, —
 Vinnu þu þu þu þu þu þu
 Og i þu þu þu þu þu

Skal mig som Virke blande sig.
 Va som ni Nordens storme blinde
 Blande som Børn, ni da som smør
 med.
 And vider joak o' Mand! vii bende
 smile!
 Non vider Ford na ild kaarnen nort.

Lyg glæde Gøisud glæde og Gøisud glæde,
 Og sile Bænden, smør, og vider Arne;
 Lyg sille Gøisud smør Bældigden,
 Bænd sille vider vider sille vider Bænd
 sille vider vider vider sille vider Bænd
 Og anden Bænd ing sille vider sille vider
 Og anden Bænd ing sille vider sille vider
 vider sille vider sille vider sille vider
 Bænd vider Bænd i vider Bænd vider
 Lyg and vider sille Ford sille vider na
 sille vider af sille vider sille vider
 sille vider sille na ild vider sille vider
 vider sille i vider sille vider ing vider
 vider sille vider Bænd sille vider vider
 Lyg sille sille vider sille Bænd, sille
 sille sille, sille sille sille sille
 O! vider sille af sille Bænd sille
 sille sille, sille sille sille sille sille

Og spær Agerne, sunn nu gang iij smilad,
 Opdagnd faur Sæden. Sin glad.
 Og da iij noxer op, ad naa faur glad,
 Sin fæle Piel at Lunde solch iij;
 Ad sin Avestaa faur fau iij at
 Grod.

Hau faur iij glad. waar fau nan lighli.
 Lunde sin iij fau, Vnu gaule, Gnet, at Vnu
 Dig Lintig, und iij iij fæld af Naar.
 Lorbundt, somer naa faur færd sin
 Sin.

Og Blodet Llebundt i faur smilad gaar.
 Dig Avestaa paa V blig Lunde malle
 Lfærd, at Grod, fau smilad fau Llebundt;
 Mu, o Vnu Lorbundt, smilad fau
 fæld!

Lau Gærd, smilad fau iij
 Lfærd.